

правѣши бѣлѣзы по врата-та на двери-тѣ, и оставяше лигы-тѣ си да текжть по 14 брадаж-тѣ му. Тогазъ рече Ахусъ на рабы-тѣ си: Ето, вы видите че е лудъ той-зи человѣкъ; защо го доведохте при ме- 15 не? Луди ли ми ежъ потрѣбали, та сте довели тогози да прави лудины прѣдъ ме- не? той ли ще вѣзѣ въ домъ-тѣ ми?

ГЛАВА 22.

- 1 И тѣргижъ Давидъ отъ тамъ, та ся ^a отъѣвъ въ пещерѣ-тѣ Одолламъ: и когато чухъ братя-та му, и всичкий му ба- 2 щинъ домъ, слѣзохъ тамъ при него. И ^b събрахъ ся при него всякой който бѣше въ утѣсненіе, и всякой дѣлжникъ, и всякой оскѣрбенъ: и станж начальникъ надъ тѣхъ: и така бѣхъ съ него до че- тыристотни мѫжъ.
- 3 И отиде Давидъ отъ тамъ въ Масфѣ на Моавъ: та рече на Моавскій-тѣ царь: Нека дойдѣтъ, моліхъ, баща ми и майка ми при вѣсѣ, додѣ познаѣ що ще стори 4 съ мене Богъ. И изведе гы прѣдъ Моав- скій-тѣ царь: та живѣхъ съ него прѣзъ всичко-то врѣме въ което Давидъ бѣше въ 5 крѣпост-тѣ. А пророкъ ^c Гадъ рече Да-виду: Не оставай въ крѣпост-тѣ; иди, та вѣзъ въ Йудан-тѣ земѣ. Тогазъ отиде Давидъ, та вѣзѣ въ джѣрав-тѣ Ареѣ.
- 6 А като чу Сауль че ся яви Давидъ, и мѫжіе-тѣ които бѣхъ съ него, (а Сауль сѣдїше въ Гавайѣ подъ дѣрво-то въ Рамѣ и имаше копіе-то си въ ржак-тѣ си, и всички-тѣ му раби стоехъ прѣдъ него;)
- 7 Тогазъ рече Сауль на рабы-тѣ си които стоехъ прѣдъ него: Чуйте сега, Веніаминци: да ли ще Иессеевѣ-тѣ сынъ на всинца ви ^d да даде нивы и лози, и всинца вѣщъ направи ли тысячици и сотници,
- 8 Та да направите всинца ви заговоръ про- тивъ мене, и да нѣма никой да ми каже на ухо-то че ^e сынъ ми е направилъ угово- 9 ръ съ Иессеевѣ-тѣ сынъ, и да нѣма ни единъ отъ вѣсѣ да го боли сърдце-то за мене, или да ми каже на ухо-то, че сынъ ми подигижъ рабъ-тѣ ми противъ мене да тури засаджъ, както днесъ?
- 9 И отговори ^f Доикъ Едомянинъ-тѣ, кой- то бѣше опрѣдѣленъ надъ Сауловы-тѣ рабы, и рече: Видѣхъ Иессеевѣ-тѣ сынъ че дойде въ Нобъ ^g при Ахимелаха "Ахи- 10 товъ-тѣ" сынъ: Който ^h попыта Господа за него, и ⁱ даде му хранжъ, и му даде мечъ-тѣ на Голіаѳа Филистимецъ-тѣ.
- 11 Тогазъ прати царь-тѣ да выкижъ Ахимелаха Ахитовъ-тѣ сыни, священика, и

всичкий-тѣ му бащинъ домъ, священици-тѣ които бѣхъ въ Нобъ: и дойдохъ 12 всички-тѣ при царя. И рече Сауль: Чуй сега, сине Ахитововъ. А той отговори: 13 Ето мя, господарю мой. И рече му Сауль: Защо направихте заговоръ противъ мене, ты и Иессеевѣ-тѣ сыни, та си му даль хлѣбъ, и мечъ, и си попыталъ Бога за него, да ся подигне противъ мене, и да ту- 14 ри засаджъ, както днесъ? И отговори Ахимелахъ на царя и рече: И кой е ме- жду всички-тѣ ти раби както Давидъ вѣ- 15 ренъ, и зеть царевъ, и ^j има свободенъ входъ при тебе, и почитаемъ въ домъ-тѣ 16 ти? Днесъ ли начихъ да пытамъ Бога за него? Да не бѫде! нека не вѣложи царь- 17 тъ нищо вѣръ рабъ-тѣ си, ^k и то вѣръ всички-тѣ ми бащинъ домъ; защото рабъ-тѣ ти не знае нищо за всичко това, ни малко ни много. И рече царь-тѣ: Не-прѣмѣни ще умрешь, Ахимелахе, ты и всичкий ти бащинъ домъ. И рече царь-тѣ на скороходы-тѣ които стоехъ прѣдъ него: Обѣрихъ ся, та умъртвѣ священ- 18 ници-тѣ Господни; понеже имать и тѣ ржак-тѣ си съ Давида, и понеже познахъ че той бѣгаше, и не ми извѣстихъ това. Но цареви-тѣ раби ^l не рачихъ да простижутъ ржак-тѣ си за да нападнатъ вѣръ священици-тѣ Господни. И рече царь-тѣ на Доика: Обѣрихъ ся ты, та нападни на священици-тѣ. И обѣрихъ ся Доикъ Едомянинъ-тѣ, и напади на свя- 19 щеници-тѣ, та ^m уби прѣзъ онзи день осмадесетъ и пете мѫжіе които носяхъ ле- 20 пинъ ефодъ. И ⁿ Нобъ, градъ-тѣ на свя- щеници-тѣ порази съ остро-то на ножъ- 21 тѣ, мѫжіе и жены, дѣца и младенци на цицѣ, и говореда, и ослы, и овцы, съ остро- 22 то на ножъ-тѣ.
- И ^o избави ся единъ отъ сынове-тѣ на Ахимелаха Ахитовъ-тѣ сыни, на име 23 Авіаэръ, та ^p побѣгнѣ въ сѣль Давида. И извѣсти Авіаэръ Давиду, че изби Сауль 24 священици-тѣ Господни. И рече Давидъ Авіаэръ: Знахъ въ онзи день, въ който Доикъ Едомянинъ-тѣ бѣше тамъ, че не-прѣмѣни ще да обади на Саула: азъ станхъ причина за смъртъ-тѣ на всички-тѣ человѣци отъ бащинъ-тѣ ти домъ. 25 Сѣди съ мене, не бой ся; защото ^q онзи който иска мой-тѣ животъ, иска и твой-тѣ; но ты ще бѫдешъ съ мене въ безо- 26 пасность.

ГЛАВА 23.

- 1 И извѣстихъ Давиду, и рекохъ: Ето, Филистимци-тѣ ратуватъ ^r противъ Кей-

^a Псал. 57; надпись - тѣ 142; надпись-тѣ.
^b 2 Цар. 23; 13.
^c Смд. 11; 3.
^d 2 Цар. 24; 11. 1 Лѣт. 21; 9.
^e 2 Лѣт. 29; 25.

^f Числ. 27; 21.
^g Гл. 21; 6; 9.
^h Или ходици по твои-тѣ по- вѣтнинъ.
ⁱ Вижъ Иех. 1; 17.
^j Гл. 14; 3.
^k Ст. 9; 11.
^l Гл. 23; 6.
^m Гл. 2; 33.
ⁿ 3 Цар. 2; 26.
^o Ин. Нав. 15; 44.